

Den

17 mars 1842,

minuter efter att Emma Smith blev president för den nya Kvinnliga hjälpföreningen i Nauvoo, talade hon om ändamålet med föreningen. "Att söka upp och hjälpa betryckta", sa hon. Att "vara mån om att göra det som är gott" och "vaka över moralen".¹

*"Föreningen är inte enbart till för att hjälpa de fattiga utan också för att rädda själar."*²
– Joseph Smith

Andens utgjutelse

*Under Hjälpföreningens
175-årsjubileum delger generalpresident-
skapet med tillgivenhet sina
känslor, insikter och vittnesbörd för
oss som hjälpföreningssystrar.*

*J*i älskar systrarna i hela kyrkan", säger Linda K. Burton, Hjälpföreningens generalpresident, och talar för sig själv och sina rådgivare – Carol M. Stephens, första rådgivare, och Linda S. Reeves, andra rådgivare. "Vad mer kan vi önska än att hjälpa varandra längs förbundsvägen mot evigt liv? Gud uppenbarade sitt ändamål i Mose 1:39: 'Ty se, detta är mitt verk och min härlighet – att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan.' I Hjälpföreningen förbereder vi kvinnor för det eviga livets välsignelser. Vi gör det genom att öka tron på vår himmelske Fader och på Jesus Kristus och hans försoning, stärka enskilda, familjer och hem genom förrättningar och förbund och genom att arbeta i enighet för att hjälpa behövande."³

När vi som sista dagars heliga kvinnor tänker på och följer Hjälpföreningens ändamål blir vi 'annorlunda – i positiv bemärkelse'⁴ och har ett betydande gott inflytande på världen. *Det är det vi önskar för systrarna i Hjälpföreningen.*"

I en intervju med kyrkans tidningar besvarar medlemmarna i Hjälpföreningens generalpresidentskap här dagens viktiga frågor och berättar om sin vision inför framtiden.